U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. H.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 4. 2017, čj. OAM-46/LE-LE05-LE22-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 6. 2017, čj. 60 Az 21/2017-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 12. 3. 2017 žalobce, státní příslušník Ukrajiny, požádal v ČR o mezinárodní ochranu. Před podáním této žádosti pobýval na území ČR na vízum; od 11. 10. 2014 pak bez víza. Přibližně od začátku února 2016 pracoval bez povolení k zaměstnání jako pomocná síla kuchyni v restauraci na Praze 6. Dne 18. 5. 2016 ho kontrolovala policejní hlídka. Téhož dne mu bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, a to na dobu 3 let; byla mu též stanovena doba k vycestování. Dne 10. 3. 2017 pak žalobce byl zajištěn za účelem správního vyhoštění dle § 124 odst. 1 písm. c) právě cit. zákona. Během zajištění požádal o mezinárodní ochranu, načež byl dne 14. 3. 2017 přezajištěn dle § 46a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. V žádosti tvrdil, že jej na Ukrajině chtějí vzít do armády; údajně se už pětkrát na něj ptaly milice. Vyhrožovali mu, že jej zavřou za dezerci. Žalobce podléhá branné povinnosti, jelikož sloužil jako mladší seržant u pěchoty, byl velitelem bojového vozidla. Žalobce pochází z R. v Zakarpatské oblasti. Do ČR přicestoval přes Slovensko mikrobusem na polské vízum v roce 2013. Není a ani nikdy nebyl členem žádné politické strany. Zdravotně je zcela v pořádku. Během pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu dále uvedl, že z Ukrajiny odjel, když začal Majdan, a to za prací, neboť na Ukrajině žádnou práci neměl. Potřeboval vydělávat, protože má nemocnou matku a sestru. Jeho děti bydlí s jejich matkou, která je znovu vdaná; žalobce se s dětmi nevídá. Na Ukrajině žádné jiné problémy neměl. Teď se však obává služby v armádě. Jeho matka prý viděla během jeho pobytu v ČR povolávací rozkaz, který přinesli z vojenské správy.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobcem uplatněné skutečnosti nespadají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Namítá, že žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, a tím také zásady obsažené v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu. Údajně byly zcela nedostatečně posouzeny možnosti udělení azylu dle § 14a zákona o azylu. Stěžovateli na Ukrajině hrozí v důsledku probíhajícího konfliktu vážná újma, což žalovaný pominul. Tvrzení stěžovatele byla bagatelizována.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti ani netvrdí, proč by měla být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná. V této věci přitom nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně.

[7] Ve vztahu k námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní praxi (viz rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS nebo usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Azs 222/2016-48). Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu stěžovatele dostatek aktuálních podkladů (§ 3 správního řádu). Nic přitom nenaznačuje, že by v Zakarpatské oblasti, odkud pochází stěžovatel, docházelo k nějakým ozbrojeným střetům, či systematickým násilnostem. Spor mezi ukrajinskou vládou a separatisty neprobíhá na celém území Ukrajiny (viz též usnesení ze dne 9. 3. 2017, čj. 7 Azs 340/2016-28, bod 10, a tam cit. judikaturu). Žadatelé o mezinárodní ochranu musí prokázat dostatečnou míru *individualizace* dopadů ozbrojeného konfliktu, což stěžovatel neučinil.

[8] Rozhodnutí žalovaného a rozsudek krajského soudu nejsou ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný pečlivě – v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu – vysvětlil, že i navzdory bojům ve východní části země zůstává bezpečnostní situace na západní Ukrajině nezměněná a stabilní, což krajský soud následně potvrdil. Stěžovatel si mýlí, pokud se domnívá, že mu hrozí vážná újma ve smyslu zákona o azylu.

pokračování

[9] Ani stěžovatelova obava z povolání do vojenské služby sama o sobě není důvodem k udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49; či ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, resp. cit. usnesení čj. 10 Azs 2/2016-33, bod 9).

[10] Při pohledu na tento případ NSS nemůže opomenout četnou judikaturu k irelevanci snahy o legalizaci dalšího pobytu cizince prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60; ze dne 30. 6. 2004, čj. 7 Azs 138/2004-44, č. 397/2004 Sb. NSS a další). Z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany totiž jasně plyne, že stěžovatele vedly k podání sporné žádosti zejména ekonomické důvody. Na tom nic nemění tvrzení, že stěžovatel se musí (finančně) starat o nemocnou matku a sestru.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu